

Міжнародна організація
Світового Руху Молоді
Київ

МОЛОДІШІ КОМУНАР

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 30 червня 1984 року

№ 78 (2439)

Ціна 2 коп.

У ПОЛІТБЮРО ЦК КПРС

Політбюро ЦК КПРС розглянуло на черговому засіданні питання про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді.

Як відзначалося на засіданні, Ленінський комсомол, що об'єднує нині 42 мільйони юнаків і дівчат, займає важливе місце в політичній системі радянського суспільства, бере діяльну участь у розвитку економіки, науки і культури, дальшому розгортанні соціалістичної демократії, зміцненні обороноздатності країни. Найпершою умовою такої активності комсомолу є керівництво молодіжним рухом з боку Комуністичної партії, форми і методи якого під впливом рішень XXVI з'їзду, наступних Пленумів ЦК КПРС наповнюються новим змістом, поліпшуються і збагачуються.

Разом з тим багатопланові завдання вдосконалення розвинутого соціалізму, посилення протиборства двох світових систем вимагають дальшого поліпшення партійного керівництва комсомолом, всієї справи виховання підрастаючого покоління. Не можна миритися з недоліками, які є в керівництві комсомолом і в діяльності комсомольських організацій.

Політбюро ЦК КПРС підкреслило, що дальше поліпшення виховання підрастаючого покоління слід розглядати як надзвичайно важливу партійну, державну і загальнонародну справу, як питання надійного забезпечення майбутнього нашої Батьківщини. В нинішніх умовах дедалі більшої актуальності набуває історичний заповіт В. І. Леніна, даний молоді в його виступі на III з'їзді комсомолу: вчитися комунізму. Обов'язок партійних організацій — вчити юнаків і дівчат комунізму на прикладі життя і діяльності великого Леніна, на революційних, бойових і трудових традиціях партії і народу, виявляти молоді повне довіря, одночасно підвищувати до неї вимогливість, підносити її відповідальність за історичну долю соціалізму.

ЦК Компартій союзних республік, крайкомам, обкомам, окружкомам, міськкомам і райкомам партії, первинним парторганізаціям запропоновано забезпечити безумовне виконання рішень XXVI з'їзду партії, наступних Пленумів ЦК КПРС у питаннях посилення керівництва комсомолом, підвищення його ролі у вихованні молоді, ще активніше підключати комсомол до тієї багатогранної роботи, яку партія визначає як удосконалення розвинутого соціалізму, виховувати молодих людей у дусі беззавітної відданості комунізму, достойними громадянами радянського суспільства.

ЦК ВЛКСМ, місцеві комітети комсомолу покликані збільшувати вклад комсомольських організацій у реалізацію планів господарського і соціально-культурного будівництва, зосереджувати зусилля молоді на основних напрямках інтенсифікації суспільного виробництва і науково-технічного прогресу. Справою першорядної ваги партійних і комсомольських організацій є ідейно-політичне і моральне виховання юнацтва. Керуючись настановами чераневого (1983 р.) Пленуму ЦК КПРС, необхідно вести цю роботу широким фронтом, враховуючи специфіку різних категорій молоді, рівень її освіти, поінформованість, інтереси і нахили, охоплювати всі сфери, в яких відбувається становлення особи молодої людини, постійно посилювати військово-патріотичне виховання молоді. Має й далі зростати значення комсомольських організацій у житті навчальних закладів, здійсненні шкільної реформи, в керівництві піонерською організацією. Вся атмосфера навчання й виховання в сім'ї і школі, в трудовому

колективі, піонерській та комсомольській організаціях повинна бути проянята духом колективізму, ідейності, непримирності до утриманства, байдужості, проявів чужої нам ідеології, активно сприяти формуванню всебічно розвиненої особи.

Зростання ролі ВЛКСМ у комуністичному будівництві вимагає, як вказало Політбюро, дальшого організаційно-політичного зміцнення комсомолу, посилення бойовитості і самодіяльного характеру всіх його ланок, особливо первинних комсомольських організацій. Це завдання слід поставити в основу основи, поліпшуючи стиль, форми і методи роботи, добір і виховання комсомольських кадрів.

Текст прийнятої в цьому питанні постанови ЦК КПРС буде опубліковано в пресі.

У порядку контролю за реалізацією Енергетичної програми СРСР та інших рішень партії і уряду Політбюро ЦК КПРС заслухало доповіді міністра П. С. Непорожного і Ю. П. Славського про хід розвитку атомної енергетики і створення наукового і виробничого потенціалу атомного машинобудування. Відзначаючи успіхи в цій важливій справі, Політбюро сконцентрувало увагу господарських керівників місцевих партійних і радянських органів на неоліках, які необхідно подолати найближчим часом. Намічено конкретні заходи, здійснення яких дасть можливість ще ефективніше розвивати мережу і поліпшувати роботу атомних електростанцій країни як одного з важливих компонентів радянської енергетики.

Політбюро ЦК КПРС схвалили розмову товариша К. У. Черненка з Генеральним секретарем ЦК Народно-Резолюційної партії Лаосу, Головою Ради Міністрів ЛНДР Кейсоном Фомвіханом, у ході якої були обговорені шляхи дальшого розвитку і підвищення ефективності всіх сторін братерського співробітництва між нашими партіями і країнами.

На засіданні Політбюро розглянуто підсумки зустрічі товариша К. У. Черненка з членом національного керівництва Сандіністського фронту національного визволення, координатором Керівної ради уряду національного відродження Нікарагуа Д. Ортегою. Підтверджено незмінний характер підтримки Радянським Союзом рішучості Нікарагуа відстоювати свободу і незалежність країни перед лицем гегемоністських агресивних дій Імперіалістичних сил, підкреслено важливість політичного врегулювання проблем регіону шляхом переговорів на справедливій основі.

Політбюро ЦК КПРС заслухало повідомлення про підсумки переговорів, які відбулися під час візиту в нашу країну президента Французької Республіки Ф. Міттерана. Відзначено, що переговори і розмови, проведені товаришем К. У. Черненком, а також товаришами А. А. Громико, Г. А. Алієвим, іншими радянськими державними діячами з Ф. Міттераном і членами французької делегації, є зовнішньополітичною акцією великого значення. Підсумки візиту відкривають більше можливостей, якщо до цього будуть прагнути обидві сторони, для значного розширення й поглиблення радянсько-французьких відносин у галузі зовнішньополітичного співробітництва, економічних зв'язків, науково-технічних і культурних обмінів. Це створює передумови для дальшої активізації політики розрядки, боротьби за зміцнення миру та безпеки в Європі й в усьому світі.

На засіданні Політбюро ЦК КПРС розглянуто також деякі інші питання внутрішньої і зовнішньої політики нашої країни.

— ВІКТОРЕ Миколайовичу, чим зумовлена необхідність оголошення будівництва корпусів «Червоної зірки» республіканської ударної комсомольською будовою!

— Наш завод — флагман вітчизняного виробництва посівної техніки. Потужності в найближчі роки повинні зростати незанимаючи досі темпами. Так, якщо нині в рік ми випускаємо 75 тисяч сіялок, то вже 1986 року ця цифра зросте до 104 тисяч, а на кінець дванадцятиріччя п'ятиріччя даватимемо понад 130 тисяч сіялок. Якщо раніше завод ставив

Вибудовуєм заводи, ростимо ж ми, гей!

Інтерв'ю з генеральним директором виробничого об'єднання по сіялках «Червона зірка» В. М. Жовтобрюхом.

на виробництво одну нову сіялку в рік, то тепер — 4. Сільське господарство вимагає випуску широкозахватних машин і комбінованих агрегатів. Потреба в високоякісній сучасній посівній техніці — вимога часу.

Та для того, щоб завод

зміг вижити на такі потужності, ми повинні ввести в дію ряд важливих виробничих об'єктів. Будівництво останніми роками ведеться вкрай незадовільно. Так, з 1976 по 1983

[Закінчення на 2-й стор.]

ЄДИНИЙ ПОЛІДЕНЬ

Слава батьків — крила синів

Коли молоді співробітники Бобринецького районного відділу внутрішніх справ заповнили Ленінський кімнату, а гості — ветерани комсомолу і Великої Вітчизняної війни — зайняли свої почесні місця, слово взяв замполіт райвідділу міліції Георгій Олексійович ЛАШКУЛ:

— Комсомолу країни готується зустріти знаменну дату — 60-річчя присвоєння ВЛКСМ імені Володимира Ілліча Леніна. Кілька днів тому відзначав 65-річний ювілей комсомол України. Мільйони юнаків і дівчат несуть у ці дні почесну ювілейну вахту. І сьогоднішній полідень присвячено 60-річчю присвоєння комсомолу імені Леніна. До нас прийшли ветерани комсомолу, Великої Вітчизняної війни і радянської міліції Антон Дмитрович Квашин, Михайло Васильович Бойченко, Олена Костянтинівна Коваль. Їхня комсомольська юність припала на роки війни. Вони пішли на фронт комсомольцями, а повернулися комуністами, всі післявоєнні роки віддали службі в органах внутрішніх справ, трудилися на шві охорони правопорядку.

Всі ми знаємо, що партія і уряд приділяють велику увагу вихованню підрастаючого покоління, свого бойового авангарду — Ленінського комсомолу. Програмними стали положення і висновки промови Генерального секретаря ЦК КПРС, Голви Президії Верховної Ради СРСР К. У. Черненка на Всесоюзній нараді

секретарів комсомольських організацій. Кожен із присутніх добре знайомий з ними. Проте сьогодні ми ще раз поговоримо про ті важливі завдання, які ставлять перед комсомолом партія, про методи перебудови стилю комсомольської роботи. Хочеться, щоб сьогоднішній полідень дещо відрізнявся від інших, щоб не було не звичайне політінформувальне, а ділове і конкретне розмова...

У комсомольській організації Бобринецького райвідділу міліції 25 членів ВЛКСМ. Усі комсомольці старанно несуть свою службу. Включившись у соціалістичне змагання, присвячені 40-річчю Великої Перемоги, кожен із комсомольців зобов'язався вести індивідуальну роботу з населенням по профілактиці правопорушень, узяти шефство над двома «важкими» підлітками, бере активну участь у роботі школи політнавчання і спортивно-масовій роботі. Хлопці молоді, завзяті, беруться за будь-яку справу з ентузіазмом.

У комсомольській організації міліціонерів створено три комсомольсько-молодіжні пости. Комсомольський пост, де групкомсоргом Сергія Сави, кілька кварталів нідряд утримує червонолінійний черволий вимпел переможця соцзмагання. У індивідуальному змаганні неодноразово перемогали комсомольці Василь Плюта, Сергій Загоруйко, Микола Пасічник.

Про все це говорив у своєму виступі член райкому комсомолу молодий комуніст Олександр МОГИЛА.

Потім слово взяв колишній начальник Бобринецького районного відділу внутрішніх справ, ветеран комсомолу і Великої Вітчизняної війни, кавалер ордена Слави III ступеня Антон Дмитрович КВАШИН:

— На долю мого покоління випали серйозні випробування. Війна... Воля зробила нас дорослішими, вона дала мені моєму поколінню уроки священної любові й ненависті, вона розпоряджалася долею моїх ровесників...

Ви знаєте, що і з нашого райвідділу пішов добровольцем на фронт Денис Осалчий. Він не повернувся назад, загинув у 44-му. Батьківщина високо оцінила його подвиг, присвоївши звання Героя Радянського Союзу. Хочеться, щоб він і такі, як він, були для нас взірцем в усьому, щоб справи батьків і діда були для нас комсомом, дорогом. Тим більше, що перед комсомольцями 80-х, до яких належить і ви, партія ставить складні і відповідальні завдання. Будівництво нового суспільства, виховання нової людини — господаря цього суспільства. Починайте славу батьків.

Про спадкоємність поколінь, про трудову вахту, присвячену 60-річчю присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, про необхідність перебудови стилю і методів роботи своєї комсомольської організації, про пошук нових, нетрадиційних форм роботи, на яких наголошувалося в промові К. У. Черненка, говорив заступник секретаря комсомольської організації райвідділу внутрішніх справ Віктор ЗАВГРОДНІЙ.

Розмова вийшла принциповою і діловою. Тепер тільки треба підтвердити її конкретними справами.

Л. ЯРОМЛЕНКО,
секретар «Молодого комунара».
Бобринецький район.

ГОЛОС МИРУ І ДРУЖБИ

НАША АДРЕСА:
316050
м. КІРОВОГРАД,
вул. ДУНАЧАРСЬКОГО, 36,
РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ
«МОЛОДИЙ КОМУНАР».

1. Що б я сказав з трибуни XII Всесвітнього фестивалю молоді та студентів?
2. Як я і мої товариші зустрічають фестивалі?
3. Який внесок мій та моїх товаришів у боротьбу за антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу між народами?

ВИБУДОВУЄМ ЗАВОДИ,

(Закінчення.
Поч. на 1-й стор.)

рік включно замість передбачуваних 36 мільйонів карбованців, виділених на будівництво, освоєно тільки 12,3 мільйона, що становить всього 36 процентів. Повільно будуються «Червона зірка» і в цьому році — за п'ять місяців освоєно лише 16 процентів річних капіталовкладень.

Тому Постановами № 271 і № 811 ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР, спільною постановою бюро обкому Компартії України і колегії Міністерства сільськогосподарського машинобудування і Міністерства важкого машинобудування УРСР від 18 травня 1983 року передбачається збільшити асигнування на будівництво об'єктів підприємства. Тобто, при наявності кадрів ми зможемо подолати відставання і освоювати нові вкладення. Тільки нинішнього року повинно бути освоєно 5 мільйонів карбованців, у наступному — 10, а в дванадцятій п'ятирічці — по 11—12 мільйонів карбованців щороку.

Збільшуються асигнування на будівництво, зростає потреба в будівельниках. Сьогодні на спорудженні об'єктів трудяться трохи більше півтори сотні чоловік, а потреба 430—450. Саме тому Центральної Комітет ЛКСМ України оголосив спорудження об'єктів «Червоної зірки» республіканською ударною комсомольською будовою.

— Як об'єкти зводитимуться в першу чергу?

— Інженерно-лабораторний корпус із електронно-обчислювальним центром, автоматизованою системою управління виробництвом. Дороге унікальне обладнання чекає завершення будівельних робіт. Це пусковий об'єкт нинішнього року. Треба

сказати, що будівництво корпусу тягнеться вже восьмий рік.

Назавбаром стане до ладу друга черга цеху крипильних виробів.

— Підприємство планує будівництво об'єктів соціального і культурного призначення?

— Безперечно. «Червоної зірки» на роботу потрібні кадри, але наше базове міське профтехучилище не відповідає вимогам, знаходиться в старих аварійних приміщеннях, не пристосованих для сучасного рівня викладання і підготовки спеціалістів. Сьомий рік зводить трест «Кіровоградмашбуд» новобудову. У вересні наступного року нові кабінети училища відчинять двері майбутнім червонозорівцям.

Сьогодні ми особливо повинні задуматися над тим фактом, що на підприємстві люди стоять у черзі для отримання житла по 18—19 років. Тому житлове будівництво відтепер постійно буде у полі зору. Уже наступного року господарським способом буде зведено 108-квартирний будинок по вулиці Кірова. Плануємо збудувати 144-квартирний кооперативний дім. Ще передбачається спорудження 36-квартирного будинку. У нинішньому році буде введено в дію 162-квартирний будинок для малосімейних заводу.

— Як забезпечуватимуться житлом комсомольці, які прийдуть за путівками на республіканську ударну комсомольську будову?

— У договорі, який добровольці укладають з трестом «Кіровоградмашбуд», вказуються всі пільги, в тому числі й житлові. Зараз будується 156-квартирний дім для молодих сімей. Цей будинок зводиться на кошти заводу. Самотнім надається гуртожиток одразу.

— Недавно в редакцію повідомляли з республіканського комсомольського штабу, який знаходиться в обласному комітеті комсомолу, що формування загону на ударну почалося...

— Мене запросили виступити перед цьогорічними випускниками загальноосвітніх шкіл м. Кіровограда на традиційній урочистій лінійці, що проходила у парку В. І. Леніна. Я пропонував хлопцям і дівчатам прийти з комсомольськими путівками на ударну будову і думаю, що були серед школярів сини і дочки наших заводчан, які напевне збираються продовжувати трудові традиції своїх батьків, були інші, хто мріє зробити свій внесок у спорудження підприємства, відомого не тільки в Радянському Союзі, а й у багатьох країнах, куди ми відправляємо свою продукцію, з одорідними підприємствами яких ми підтримуємо тісні творчі зв'язки. Бути червонозорівцями — це почесно.

Уже з перших днів липня на об'єкті інженерно-лабораторного корпусу розгоріться справжнє змагання молодих будівельників за виконання і перевиконання змінних завдань, за високу якість робіт. Думаю, що обласний комітет комсомолу приділить постійну увагу добровольцям. Хотілось би, щоб і обласна молодіжна газета регулярно висвітлювала хід суперництва комсомольсько-молодіжних бригад пускового об'єкту. На будові буде можливість створити кореспондентський пункт «Молодого комунар». А в тому, що комсомольці, які прийдуть до нас, трудитимуться з ентузіазмом, з високим — я не сумніваюся.

Республіканська ударна комсомольська будова зепрошує!

Вів розмову В. БОНДАР.

РОСТИМО Ж МИ, ГЕЙ!

Ці симпатичні будівельниці з комсомольсько-молодіжної бригади штунатурів (бригадир Валентина ГЛАДЕШКО) управління механізації тресту «Кіровоградмашбуд» працюватимуть на республіканській обласній комсомольській будові. Фото В. ГРИБА.

Сумління плюс дисципліна

Випередити час — таке завдання ставить перед собою кожен сумлінний виробничник, кожен згуртований комсомольсько-молодіжний колектив. Тому не здивувати збираються своїм показником, а сказати, що досягти його можна кожному при бажанні.

Наша бригада сьогодні працює у рахунок травня 1985 року, тобто майже на рік ми випереджаємо графік виконання п'ятирічного завдання. Як зуміли дожитись такого результату? Ось це саме той випадок, коли кажуть, — ніяких секретів. Досягли цього ми не за рахунок високої кваліфікації членів бригади. Євген Радченко, Олександр Лапук, Зіна Піштар і я маємо лише третій розряд токаря, Сергій Матвієнко і Микола Лисенко всього-навсього півроку тому прийшли до нас після закінчення міського профтехучилища: хлопці хоч і беручки, але досвідім ще треба набувати. Ще не поставили ми со-

бі на службу за недовгий час існування бригади ні одної раціоналізаторської пропозиції. Вони у нас ще попереду. І не слід було б про це й згадувати, але я тільки хочу сказати, що не науково-технічна творчість відіграє найважливішу роль у виконанні плану.

То що ж сприяло нашому успіхові?

Насамперед — сумління і виробнична дисципліна. Щодня хлопці і дівчата закінчують зміну, виконавши півтори норми. Такий середній показник бригади. 96 процентів своєї продукції здаємо з першого пред'явлення. Практично браку з нашої вини нема, трапляється тільки тоді, коли неякісні заготовки надходять із ливарного цеху. Хлопці і дівчата бережливо ставляться до металу, до різьбленого інструменту. А економити різці, звісно, може тільки сумлінний токарь, тільки майстер. Я не боюся цього слова, бо не уявляю, як би це досвідчений робітник байдуже

ставився до своїх інструментів, свого верстата.

Успіх забезпечує виробничу дисципліну. Я не пам'ятаю не те, що випадку, коли б на зборах бригади порушувалися ці питання — усних зауважень з цього приводу не було.

Виконаємо чи не виконаємо ми змінну норму — залежить значною мірою від сумлінників. Але вони нас ніколи не підводять: виробничий конвеєр діє чітко.

До сказаного ще хочеться додати: на нашій ділянці працює КМК токарів, який очолює делегат ХХІV з'їзду ЛКСМ України Леонід Бобашко, у сусідньому цеху — бригада електрозварників Олексія Попова. Нам є з ким змагатися. А це додає сил і сили.

В. ПОЛЯКОВА,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади токарів механоскладального цеху № 1.

ЦИФРИ І ФАКТИ

▲ 1874 РІК, ВЕСНА. Англійські капіталісти Ельворт заснували склад і майстерню для ремонту і виготовлення сільськогосподарського реманенту. У майстерні працювало 12 робітників.

▲ 1885. На заводі виготовлено першу розкидну сівалку. Ще через три роки, у 1888-му, — першу кілну «Росія». Мине ще 23 роки, і «Росія» на міжнародній сільськогосподарській виставці завойовує Гран-прі.

▲ 29 КВІТНЯ 1919 РОКУ. Націоналізовано завод.

▲ 6 ГРУДНЯ 1920 РОКУ. На заводі створена партійна організація.

▲ 21 ТРАВНЯ 1922 РОКУ. На заводі створена комсомольська організація. Першим комсомольським ватажком «Червоної зірки» (цього ж року завод отримав сьогорішню назву) було обрано слесаря Олександра Іваненка, заступником — Павла Сидяка.

▲ 1929 РІК. Запод виготовив першу тракторну сівалку, 24-рядну диско-

ву. Це була перша тракторна у Європі. Через кілька років на міжнародній промисловій виставці у Лібаві вона завойовує золоту медаль.

▲ 1941—1945. За перші три дні війни завод мобілізував і відправив на фронт понад 3 тисячі своїх робітників. Більше семисот не повернулись додому. Десять заводчан стали Героями Радянського Союзу.

▲ 1 ТРАВНЯ 1944 РОКУ. Менш як за чотири місяці трудящі міста звели на ноги вщент зруйнований фашистами завод. У цей день заводські гудки сповістили про відроджене підприємство. Нині щороку о восьмій годині в день Першого травня завод нагадує гудками про той пам'ятний день.

▲ Комуністична партія і Радянський уряд постійно відзначають ударну працю червонозорівців. Сьогодні на прапорі заводу два ордени — Жовтневої Революції і Трудового Червоного Прапора.

▲ ЗА РОКИ ДЕСЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ «Червона зірка» експортувала країнам, що розвиваються, понад 4 тисячі сівалок.

▲ СЕРПЕНЬ 1982 РОКУ. Комсомольська організація заводу занесена до Книги пошани ЦК ВЛКСМ за велику роботу по комуністичному вихованню молоді, активну участь у соціально-економічному розвитку заводу і в зв'язку з 60-річчям з дня створення.

▲ ЗА ДВА РОКИ ОДИНАДЦЯТОЇ П'ЯТИРІЧКИ зростання випуску продукції становить 5,3 процента, продуктивність праці — 5,9.

▲ 8 ЛИПНЯ 1983 РОКУ. «Червона зірка» випустила тримільйонну сівалку. Нині щодня з конвеєра сходять 300—325 сівалок. Тільки за роки нинішньої п'ятирічки виробничі об'єднання стали випускати 6 нових сільськогосподарських машин. Зараз на поточному конвеєрі підприємства — 11 марок сівалок. Питомна вага «Червоної зірки» у виробничій країнової техніки — більше п'ятидесяти процентів.

І громадські

справи

Механоскладальний цех № 2 — один із найбільших в об'єднанні. На обліку в комсомольській організації 70 членів ВЛКСМ, всього молоді — близько півтори сотні. Є кому продовжувати справу старшого покоління. І продовжують із честю, про що говорять високі здобутки молодих.

Комсомольці і молодь — активісти у громадському, культурному, спортивному житті цеху. Хто, приміром, надає шефську допомогу школярам, колгоспникам? Насамперед — комсомольці, молодь. Регулярно навідуємося ми до учнів міської десятирічки № 34. Влаштуємо уроки профорієнтації, на яких виступають перед школярами спеціалісти, орденосці, молоді виробничники, розказують про свої професії, закликають приходити на «Червону зірку». Недавно ми закінчили обладнувати методичний кабінет у школі, виготовили стенд про дукції, яку випускає наш цех.

Тісні стосунки і з колгоспом імені Свердлова Кіровоградського району. Йдемо хліборобам на поміч ми не тільки під час сільськогосподарських кампаній. Спеціалісти колгоспу навідуються в цех, ми їздимо у село протягом усього року — чи то техніку допомогти лагодити, чи замовлені запасні частини відвезти... Як правило, на ударні дні по заголіві кормів, збирання овочів цех делегує комсомольців.

В об'єднанні є всі умови для всебічного розвитку особи. І наші хлопці й дівчата їх використовують сповна.

Чи може огляд художньої самодіяльності прохочити без участі молодих? А коли заходить мова про спортивні досягнення об'єднання, то чимало похвальних слів випадає саме на наш цех. В об'єднанні є чудова спортивна база, де хлопці і дівчата тренуються в різних спортивних секціях.

У нашому цеху в пошані такі види спорту, як волейбол, легка атлетика, настільний теніс, шахи і шашки, футбол, спортивне багатоборство. У справжній

свята перетворюються дні здачі норм ГПО. Тут високі результати показують члени комсомольсько-молодіжної бригади електрозварників на чолі із бригадиром Олексієм Поповим — Віталій Семязенко, Андрій Суржиков, Микола Дорош, Анатолій Мозговий, а також інженер-плановик цеху Тетяна Симова та інші.

Недавно на обласних спортивних змаганнях, де першість виборювали комсомольсько-молодіжні колективи, серед промислових бригад О. Попова зайняла перше місце. Це багато про що говорить...

Коли на облік у комсомольській організації цеху стає новачок, то у бесіді члени комітету комсомолу обов'язково його запитують: яке досі комсомольське, громадське доручення ти виконував у школі, в училищі, чи там, де раніше працював? Щоб знати: якщо давати йому якесь завдання, то бути певному — завдання виконає.

Бо громадські справи — також справи рук молодих.

В. ШЕСТАКОВА,
секретар комітету комсомолу механоскладального цеху № 2.

Говорять внуки солдатських вдів

У Півднісокому відбувся вечір вшанування солдатських вдів.

Пролунала урочиста мелодія. Солдатські вдови разом з іншими учасниками вечора несуть квіти до пам'ятника В. І. Леніну, до могили радянських воїнів, що загинули в боях за нашу Батьківщину. Прямують до меморіалу, де викарбувані імена трьохсот сімдесяти трьох загиблих земляків. До

Віктор М'яков веде розповідь про свою бабусю Олександрю Онуфріївну Кибу. Він розповідає, як згадував про неї, коли служив в Радянській Армії.

Валя Петренко, учениця десятого класу, з хвилюванням висловлює слова вдячності Секлеті Іванівні Томоженко:

— Які у неї, моєї бабусі Секлеті, ніжні і працюючі руки, як вміє вона швидко

Красномовним свідченням того, що новатори області зустрічають своє професійне свято з хорощим настроєм, служать статистичні дані. Більш як на 700 тисяч карбованців проти позаминулого підвищився економічний ефект від використання винаходів і рацпропозицій 1983 року, кількість раціоналізаторів

праці і додаткове зниження собівартості продукції — за рахунок додаткового внеску у новаторський фонд економіки, взяли зобов'язання третину приросту продуктивності праці забезпечувати за рахунок прискореного використання винаходів і рацпропозицій. І обласна рада ВТВР для успішного вико-

воєв, реагентів, різьбових ушілювальних змашень. А шістнадцятого року розробляються промислові партії двох нових реагентів.

Активну участь у раціоналізаторському та винахідницькому русі беруть молоді новатори області. Так, комсомольсько-молодіжний колектив слюсарів

ГАСТРОЛІ

ВИЗНАЧАЄТЬСЯ ЧАСОМ

Заслуженим успіхом користуються вистави Закарпатського російського драматичного театру. Колектив уперше в нашому місті. Редакція звернулася до молодого актора театру Василя Фурдья з проханням поділитися враженнями від гастролей та своїми творчими планами.

В. ФУРДЬ: — Кіровоградські глядачі розуміються на мистецтві. Вони вибагливі, але разом з тим доброзичливі. Інакше бути не може, адже Кіровоградщина — батьківщина українського театру. Ми вдячні кіровоградцям за теплий прийом.

КОР.: — Глядачам запам'яталися ваші сценічні роботи. Проте владає в око дещо невизначна і різноплановість. Це Рафік з «Особняк», Петро з «Нечистої сили». Чим керує художня рада, призначаючи вас на ці ролі?

В. ФУРДЬ: — Мій стаж у театрі невеликий. Перші кроки зроблено. На теперішньому етапі з'явилася законодавча необхідність глибше відчувати внутрішній світ героя, якого граєш на сцені. Особливо добрий літературний матеріал маю у виставі «Особняк». Тут потрібно було якнайглибше вивчити свого Рафіка. Образ можна створити тільки тоді, коли даєш відповіді на всі питання, що постають після прочитання п'єси. Сімейний стан, відносини з рідними, психологічні і соціальні мотиви, що керують вчинками Рафіка... Проте вважаю, що над цим образом ще потрібно працювати. Кожна людина, яку граєш на сцені — безмежний світ, котрий вимагає постійного вивчення.

Думається, що роль Рафіка у виставі «Особняк» збагатила актора і стала значною у його творчому доробку. Найголовніше, що вдалося В. Фурдю — це уникнути сценічного «протестуючого хлопця», який уже став хрестоматійним. Рафік — духовно сформований юнак, що стає на боротьбу з соціальним злом — міщанством.

КОР.: — А в найближчому майбутньому...

В. ФУРДЬ: — ...Робота над голосом, пластикою, репетиції, знайомства з новими п'єсами, літературними новинами. Коли актор говорить: «бажаю грати лише Гамлета, Ромео» — він неправий. Театр — соціальний організм. Він повинен відповідати ще й запиту людини сьогоднішнього дня, відгукуватися на політичні події нашого часу, допомагати у вихованні підрастаючого покоління. Завдань багато. До постановки беруться різні п'єси, і кожна роль — це той часово-просторовий відрізок, у якому реалізуються наші плани.

К. ВЕХТЄВ.

Свято майстрів

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ ВІНАХІДНИКА І РАЦІОНАЛІЗАТОРА

новаторської

думки

зросла на 300 чоловік. За три роки п'ятирічки в раціоналізаторській фонд економіки внесено 108,8 мільйонів карбованців при зобов'язанні 87 мільйонів. Таке перевиконання планових завдань дає змогу значно раніше виконати п'ятирічку.

Наша область другий рік підряд визнається переможцем Всесоюзного соціалістичного змагання за досягнення найкращих показників у винахідницькій і раціоналізаторській діяльності. Особливо приємно сьогоднішнє свято для винахідників і раціоналізаторів кіровоградських заводів «Гідросила» (перше місце в області), радіовиробів, чавуноливарного та виробничого об'єднання по сівалках «Червона зірка» (другі місця), світловодських заводів чистих металів та твердих сплавів і туполавок металів, Семенівського заводу гірського воску, Завалтвіського графітового комбінату, Західного підприємства електричних мереж (третє місце) та інших.

Передові новатори виробництва Кіровограда і ряду районів області, підтримавши ініціативу москвичів і деяких областей України «Понадпланове зростання продуктивності

цання додаткового завдання партії, поставленого на грудневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС, широко підтримує і розвиває ці і подібні цінні починання, узагальнює досвід передових колективів.

Пареду кілька прикладів звияжної праці новаторів області. Творча бригада заводів «Гідросила» (керівник О. М. Мартишин) тільки минулого року впровадила у виробництво 7 раціоналізаторських пропозицій. Багато це чи мало? Судіть самі: економічний ефект склав 25,6 тисяч карбованців! Колектив модернізував два карусельно-фрезерувальних верстати для обробки корпусних деталей маслосососів, впровадив у виробництво вертикально-токарний пилівавтомат для обробки кришок маслосососів і спеціальні магнітні плити для шліфування кришок, що дозволило звільнити 3 робітники і чотири одиниці устаткування. На Семенівському заводі гірського воску Олександрійського району за рахунок внутрішніх резервів організовано експериментальну творчу лабораторію, до якої входить 5 чоловік (керівник П. В. Ткаченко). Колектив експериментаторів розробив ряд модифікацій

кіровоградського заводу «Гідросила» (бригадир В. Вадов) вирішив цього року добитися надпланового підвищення продуктивності праці на 8 процентів. І багато в чому це залежатиме від впровадження рацпропозицій. А молодий винахідник (теж із заводу «Гідросила») О. Олійник за підсумками республіканського конкурсу на кращі пропозиції молодих винахідників, спрямованих на механізацію ручної і трудомісткої праці, зайняв друге місце. На цьому ж конкурсі третім був творчий молодіжний колектив Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування (керівник В. М. Калач).

Ось ще приємна звістка. Учора робітникам Кіровоградського заводу радіовиробів О. Колосову вручено нагрудний знак і посьвідчення кращого молодого винахідника України. Так тримати!

Т. ПАНЧЕНКО,
інженер обласної ради ВТВР.

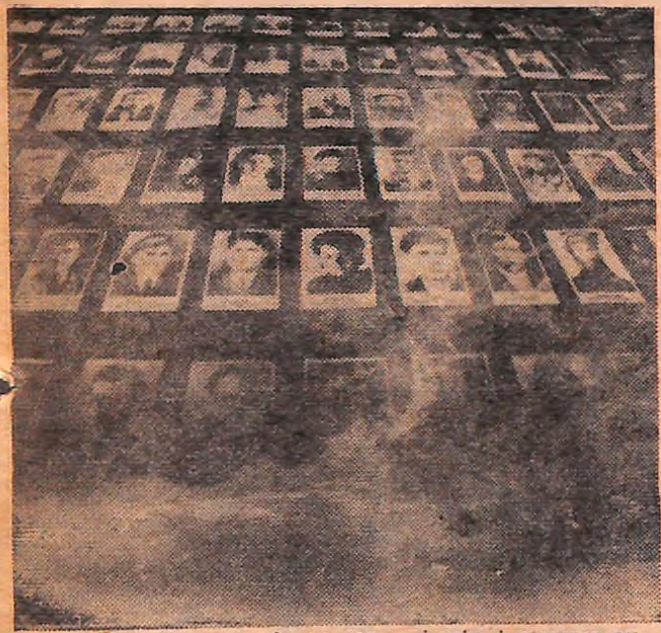
ЩОБ НЕ БУЛО СОЛДАТСЬКИХ ВДІВ...

підійшла меморіалу комсомольці кладуть гірлянди квітів.

За святково сервірованими столиками — солдатські вдови, почесні гості підвисочан. На цей вечір прибули відомий український письменник, лауреат Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка Василь Козаченко, завідувачий відділом пропаганди і агітації обкому Компартії України І. П.

грацювати. Вона і мене навчає бути такою.

На екрані демонструються слайди з портретами вдів і тих, хто не повернувся з війни. А ведуча зачитує лист від Олександра Звіздолі, який зараз знаходиться на військовій службі. Він передає привіт своїй бабусі — солдатській вдові Ганні Іванівні Буртній. Повідомляє, що прийняв присягу, став справжнім захисни-

«Земля рідна пам'ятає нас — і всіх і кожного з нас». Фото В. РЕПКА. Фотохроніка ТАРС.

Оліфіранко, секретар районного Компартії України Р. М. Онищенко, відповідальний секретар обласної комісії сприяння Радянському фонду миру В. К. Лисенко. Серед гостей і російська сім'я — Віктор Петрович Мальцев, Віра Петрівна Мальцева, Софія Петрівна Чарських — рідні бійця М. П. Мальцева, який загинув влітку 1941 року і похований в Новоархангельську.

Ведуча розповідає про мужність, відданість, душевну красу солдатських вдів, які працювали, росли дітьми, які свій біль від неймовірно важких втрат гамували самоодданою працею. На минулих вечорах про солдатських вдів розповідали їхні сини, доньки. А цього разу вечір називався «Говорять внуки солдатських вдів».

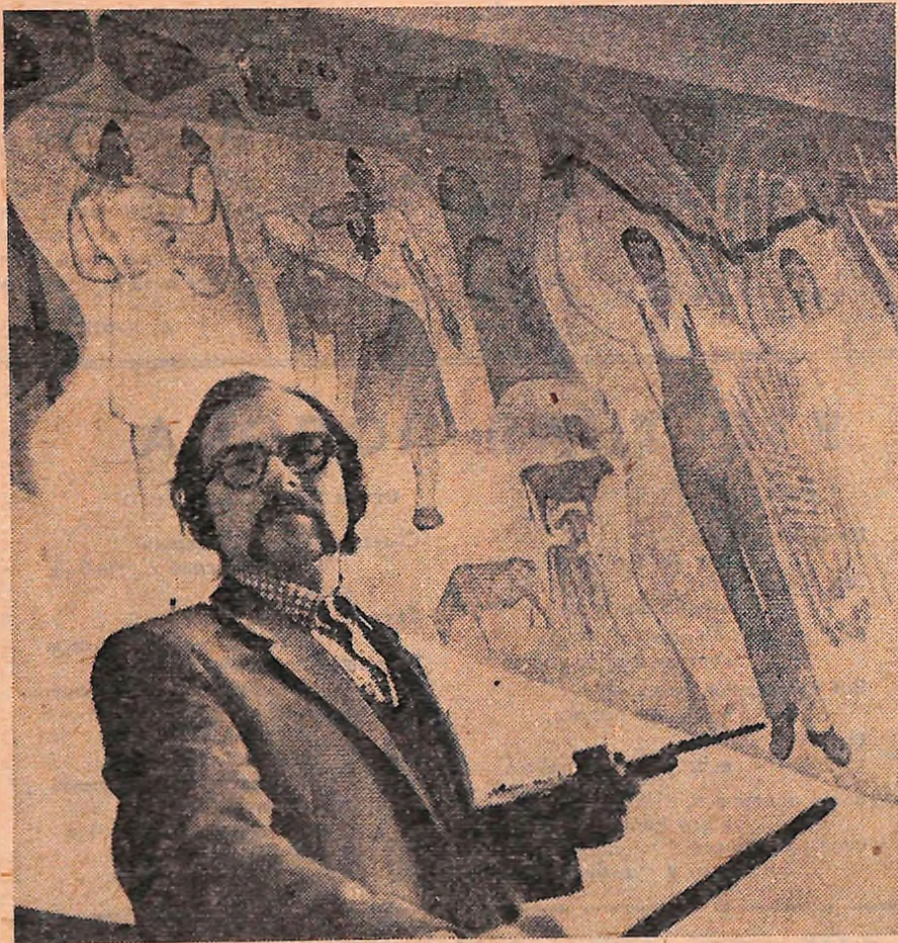
Вчителька місцевої школи Катерина Іванівна Катеринич з хвилюванням говорить про свою бабусю Тетяну Герасимівну Зубко. Бабуся навчила онуків працелюбності, уваги до людей. За це від онуків їй велике спасибі.

ком рідної Вітчизни і буде берегти її так, як берегли діди під час Великої Вітчизняної війни.

Тетяна Яненко, учениця десятого класу, розповідає про свою бабусю Марію Мефодіївну Яненко, яка виростила двох синів, має чотирьох онуків. Про Олену Пстапівну Марахівську розкаже її внучка Зіна Бондар, лікар. Олег Шевчук, тракторист колгоспу «Дружба», — про свою бабусю Олександрю Григорівну Зубко. Таня Ремез, студентка сільськогосподарського інституту, — про Ганну Григорівну Ремез.

Зі словами привітання до вдів звернувся голова колгоспу «Дружба» М. С. Семенченко. Хвилюючою мовчанням вшановується пам'ять солдатських вдів, що пішли з життя минулого року. Із теплим, щирим привітанням до солдатських вдів, до учасників вечора звернувся завідувачий відділом пропаганди і агітації обкому Компартії України І. П. Оліфіранко.

І. ЧЕРКАШЕНКО.
Новоархангельський район.

Чотирнадцять років Василь Іванович РИБИДАЙЛО працює художником-оформлювачем колгоспу «Мали» Знаменського району. Крім оформлення стендів, планетів, він ще й пише жанрові картини про сьогоднішній день села. Майстерня художника — на тракторній бригаді. Щодня, спілкуючись із хліборобами, він знаходить цікаві теми для своїх творів. Не випадково картини В. І. Рибидайла демонструвалися на 5 обласних, 2 республіканських виставках і удостоєні високим відзнак. Бачили його роботи «Мати», «Ленінський суботник» і в Толбухінському окрузі братньої Болгарії.

Фото В. ГРИБА.

ОРІЕНТИР

Є такий музичний клуб

1984 року цьому альманаху видавництва «Музика» виповнюється 25 літ. Весь цей час «Піонерський музичний клуб» є вірним товаришем і помічником любителів музики. Гарною попередні випуски «Клубу», розумієш, який багатий і чарівний світ відкривається на його сторінках. Скільки подарували вони дітям чудових зустрічей з творцями музики і пісні! Публікації — найрізноманітніші: виступи видатних композиторів (В. Мураделі, Д. Кабалевського, О. Пахмутової) про музику, її роль і значення в житті кожного із нас; нариси музикознавців про життєвий і творчий шлях цих та інших композиторів. Особливо хочеться відзначити рубрику «Фотографії розповідають», де в цікавій, оригінальній формі подано матеріали про життя і творчість видатних вітчизняних музикантів.

Ті, кого цікавить виконавське мистецтво, мали можливість прочитати на сторінках альманаха про скрипеля Л. Когана, оперних співаків Т. Милашкіну та Г. Отса, народного артиста СРСР Махмуда Есамбеєва. Тут же — історія постановки опери В. Рубіна «Три товстунки» за казкою нашого земляка Юрія Олеші...

Особливу цінність, на мій погляд, мають матеріали, що розповідають про місце музики в житті В. І. Леніна, М. Горького, А. Гайдара, М. Островського. Їхній приклад вчить дітей по-справжньому любити і цінувати музику. Пам'ятаєте, як високо цінував Ленін безсмертний твір Л. Бетховена — «Апеліонту», називаючи її дивовижною, нелюдською музикою? Дітям, які слухають улюблену музику Леніна чи інших видатних людей, такі матеріали допомагають краще розуміти гідно наслідувати життя цих людей.

Чим ще багатий «Піонерський музичний клуб»? Є тут казки, головоломки, кросворди, ребуси, чайнворди, шаради, загадки... Щоб відповісти на них, треба проявити багато вдумливості, наполегливості, кмітливості, логоратити книжки про музику, словники, — тобто, ще більше збагатитися духовно.

Цікаву і потрібну роботу проводить редколегія на чолі з незмінним редактором-укладачем альманаху О. Очаковською. Хоч тираж його досить великий (до 50 тисяч примірників), ці випуски ніколи не залежуються ні у книжкових магазинах, ні у наших бібліотеках. «Піонерський музичний клуб» завоював визнання — є тільки юних читачів, а й учителів музичних шкіл, керівників музичних студій.

Н. БОРЩЕВСЬКА,
бібліотекар.

«Прошу розповісти на сторінках «Молодого комунара» про творчий шлях ВІА «Земляни», — з таким проханням звернулася до редакції постійна читачка газети Т. Іванько із Знамянського району.

«Останнім часом надзвичайно зросла популярність «Землян». Це моя улюблена група. Вона приваблює неповторністю виконавської манери», — пише в листі до редакції Тетяна А. з Малої Виски. Про своє захоплення «Землянами» повідомляють також М. Савич з Новоархангельського району, О. Дробот з Олександрії, Л. Тишко зі Світловодська та чимало інших читачів. Виконуючи їхні побажання, друкуємо сьогодні у «Диск-залі» розповідь нашого позаштатного кореспондента Анатолія Крупського та подаємо пісню з репертуару «Землян».

«ЗЕМЛЯНИ». ПОЧАТОК ЧИ ЗЕНІТ?

Ансамбль «Земляни» фігурує в афішах, у розмовах музикантів і слухачів уже тривалий час, але становлення колективу — за складом, музичним напрямком — відбулося порівняно недавно. У грудні 1978 року в лєнінградському Паладі культури імені Дзержинського пройшли перші концерти, де «Земляни» показали себе не інтерпретаторами чужого репертуару, а виконавцями своїх композицій та оригінальних аранжировок пісень відомих радянських авторів.

Початок історії «Землян» все ж слід шукати ретельно: у 1974 році, коли в Лєнінградському музичному училищі імені Римського-Корсакова зустрілася майбутній керівник групи Володимир Кисельов та гітарист Ігор Романов і народився задум про ансамбль.

Вже на перших порах «Земляни» прагнули, щоб студійне й концертне звучання мало чим відрізня-

лося. До того ж концерти групи були театралізовані, з широким використанням світлових ефектів. Згодом їх доповнили чудеса піротехніки, вигадливі слайди, лазерні установки. А сьогодні це ще й такі технічні новинки, як радіомікрофони, радіогітари, які не сковують музикантів на сцені. Для «рок-театру», «світлового шоу», які стали невід'ємними елементами концертних програм ансамблю, це вкрай необхідні технічні засоби.

Перш, платівка, де були записані пісні Марка Фрадкіна «Красный конь» і «Время тюльпанов», стала серйозною заявкою на успіх. Особливо приваблювали цікаві аранжировки Ігоря Романова і Бориса Аксьонова.

Наступний крок — владі співробітництва з Володимиром Мигулем — вивело ансамбль на постійну орбіту популярності. Спочатку це був запис фонограм сольного диска-

гіганта молодого композитора. Пізніше — низка цікавих пісень: «Каратэ», «Каскадеры», «Кино», «Трава у дома». В них вдало поєдналися елементи стилів «хард-рок» і «нова хвиля».

Репертуар «Землян» не схожий на те, що співають інші групи, які прагнуть виконувати лише власні речі. Ансамбль підтримує творчі контакти з багатьма авторами.

Для ансамблю своїми авторами стали Юрій Антонов і Вячеслав Добричин. Досить згадати пісні «Поверь в мечту», «Прости, Земля», «Взлетная полоса». Є в репертуарі «Землян» імена інших авторів. Геннадій Гладков — автор пісні «Слайдвей», В. Короглю — «Крепче держись, сынок!», О. Морозов — «Мы — люди», В. Гамалія — «Аттракцион».

Найвдалішим для «Землян» був 1983 рік. Зйомки в телефільмі «Порт року» для французького телебачення, випуск третього і четвертого міньйонів, записи в популярних телевізійних програмах «Ранкова пошта», «Адреси молодих», «Нумо, дівчата!», «Пісня-83»... Помітним явищем була участь в телепрограмі «Політична пісня», де рок-група виконала твір Джона Леннона «Уяви собі» (російський текст А. Монастир'єва і О. Писаржевської).

Творчий центр «Землян» — соло-гітарист, співак, цікавий аранжувальник Ігор Романов. Напевно, всі бачили його незвичну гітару з двома грифами. Він прагне максимально розширити можливості цього інструмента. Останнім часом Ігор Романов активно працює в сфері композиції. На концертах слухачі схвально приймають його пісні «Веселая история», «Христофор Колумб», «Мост», «Спортлото», «Машинный век», «Путешествие на Цейрон-5» (тексти більшості з них написали А. Монастир'єв і О. Писаржевська), «Наш сад і 20-хвилинну композицію «Океан» на вірші Гете.

Те, що пісня Ігоря Романова на слова Михайла Пляцковського «Кораблик» була гостем багатьох телевізійних програм, переконує в професіоналізмі молодого автора.

Цього року фірма «Мелодія» планує випуск першого диска-гіганта ансамблю. Це доповнить його портрет новими штрихами.

А. КРУПСЬКИЙ.

ФУТБОЛ

ПОРАЗКА ЗЕМЛЯКІВ

Відбулися матчі чемпіонату України з футболу серед команд колективів фізкультури.

Олександрійський «Шахтар» у Прип'яті на Київщині зустрічається з «Будівельником». Суперники, які виступають у третій зоні, перед цим поєдинком мали рівну кількість очок — по чотири з дванадцяти можливих і знаходили-

ся в нижній частині турнірної таблиці.

Зустріч була цікавою і принциповою. На шістдесятій хвилині «Будівельник» зміг забити м'яч гірникам, який виявився переможним.

Стартовий матч другого кола сьогодні, 30 червня, «Шахтар» проведе на виїзді. Він у Смілі Черкаської області поміряється силами з «Тясмином».

В останньому турі першого кола, що проходить 7 липня, «Радист» у себе вдома зустріне «Блюмінгом» із Краматорська Донецької області.

В. ШАБАЛІН.

КОНКУРС «ЕРУДИТ-84»

Завершився кросвордний марафон. І хоч складався цього року він лише з п'яти турів, однак тривав значно довше, ніж п'ять місяців. Перше оголошення про конкурс «Ерудит-84» і його умови з'явилося у «Молодому комунарі» п'ятого листопада минулого року, і звідтоді розгорнулася боротьба за право надрукувати власний кросворд. Нині — кінець червня. Отже, конкурс тривав майже вісім місяців.

Більше ста листів отримала редакція від учасників конкурсу. В них ерудити прислали не тільки свої відповіді чергового туру, а й ділилися з журі думками з приводу опублікованого кросворду, вказували на окремі недоліки, висловлювали слушні поради. Часто заходили самі до редакції.

Про останній тур Петро Кігель сказав: «Кросворд «Технічний», по-моєму, у вищійшому конкурсі був найскладніший: багато довелось допомогтись, поки, нарешті, знайшов відповіді на всі питання. І навіть тоді ще вагався — чи не помилюсь де? Вважаю, що журі правильно визнало ще у лютому переможцем серед авторів кросвордів Юрія Іванова.

Петро Кігель із села Іванівки Новоукраїнського району, Валентин Манойленко із Кіровограда і Володимир Нечипоренко зі Знамянки правильно відповіли на запитання п'ятого туру і здобули максимальну кількість очок — 36.

Відповіді на кросворд «Технічний»:
По горизонталі: 5. Зубило. 6. Етроли. 9. Рупор. 11. Патон. 12. Генератор. 15. Дизель. 18. Двигун. 19. Аквадаг. 20. Стопер. 21. Кокіль. 24. Телефон. 26. Шпонка. 27. Довбач. 31. Калорифер. 33. Тертя. 34. Дамба. 35. Циклон. 36. Клапан.

По вертикалі: 1. Рулон. 2. Планет. 3. Стопор. 4. Алмаз. 7. Кубрик. 8. Коштур. 10. Пропап. 13. Електрика. 14. Світлофор. 16. Скрепер. 17. Паролоз. 22. Ресора. 23. Апогей. 25. Калібр. 28. Габіон. 29. Педаль. 30. Штрих. 32. Канал.

Не всі учасники конкурсу прислали відповіді на запитання останнього туру. Одним завадила іспитова сесія, інші подалися у відпустку за межі Кіровоградщини, а дехто опустив руки, зрозумівши, що в призору трійку йому не попасти.

Називаємо переможців. Найбільшу кількість очок — 192 — набрали два учасники конкурсу, і журі вирішило присудити обом перше місце. Прізвище першого, Юрія Іванова, ми назвали ще у минулому турі. Другий переможець — Петро Кігель. Другу сходинку зайняв з 191 очком Валентин Манойленко, третю — В. Нечипоренко, в активі якого 190 очок.

Переможці конкурсу будуть нагороджені грамотами редакції і одержать спеціальні призи «Молодого комунара».

Далі ерудити розташувалися у такому порядку: П. Онніщенко (м. Кіровоград) — 188 очок, В. Кравченко (м. Кіровоград) — 179, М. Гадюченко (с. Мар'янівка Маловісиківського району) — 165, І. Чорноіван (м. Кіровоград) — 163, Н. Семенець (с. Ісичинівка Вільшанського району) — 157, С. Залпорожан (м. Кіровоград) — 152, К. Кімак (м. Помічна Добровеличківського району) — 118.

Підсумки підбито, переможців названо. Насамкінець хочеться навести уривки з останніх листів ерудитів.

«Завершилося змагання, кожен учасник якого відкрив для себе багато нового і цікавого. І хай не всі змогли стати переможцями — кожне змагання визнає сильніших і слабших, — та це в цьому справі. Конкурс ще раз підтвердив, що горизонти невідомого розширюються для тих, хто бажає пізнавати його. Конкурс вчить також працювати з книгою, акумулювати людських знань.

Широ вдячний газеті за конкурс і сподіваюсь ще не раз брати участь у подібних змаганнях».

(В. Манойленко, м. Кіровоград).
«Ерудит-84» був цікавим і корисним для мене. На жаль, не вдалося зайняти високе місце. Бракувало іноді потрібної літератури, швиді часу. Як ось для останнього туру — складаю зараз випуски іспити. Дякуючи «Молодому комунару» за конкурс, думаю про нові зустрічі!».

(М. Гадюченко, с. Мар'янівка Маловісиківського району).
До зустрічі, ерудити!

ЖУРІ КОНКУРСУ.

Редактор **Ю. СЕРДЮЧЕНКО.**

ВЗЛЕТНАЯ ПОЛОСА

Музыка В. ДОВРЫННИА

Стихи М. ПЛЯЦКОВСКОГО

Взлетная полоса —
это начало дня,
Звездные голоса
в небо зовут меня.
Ветер шумит в ушах,
солнце слепит глаза.
Вот она в двух шагах —
взлетная полоса.
Взлетная полоса
есть у любой мечты.
В это поверил я,
в это поверь и ты.
Взлетная полоса
есть у судьбы любой.

Счастье нашел — держи
и не играй с судьбой.
ПРИПЕВ:
Сделай вперед рыбок
и за друзей держись.
Взлетною полосой
перед тобой вся жизнь,
Ты береги леса,
ты береги поля.
Будет опорой нам
наша с тобой Земля.
Ветер шумит в ушах,
солнце слепит глаза
Вот она в двух шагах —
взлетная полоса.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кировоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-43-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділу комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту фоголабораторії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 1-61-83; нічної редакції — 3-03-53

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.

Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обласного Комітату України м. Кіровоград вул. Глінки, 2.